

ဘာသာပြန် - စိုးလင်း

နယ်မြေတွေ ပေးပြီး

အမှိုင်းတင်ကျောက်ရဲ့

ဒဏ္ဍာရီလာ ကောရာင် ပြစ်လာခြင်း

စာစဉ်-၃၇

အပိုင်း (၃၉၄)

*

"အမ်..." လှုံနတ်ဘုရားမှာ သတိပြန်ဝင်လာပြီး
မွေးနေ့ပွဲအခမ်းအနားဆီသို့ အာရုံပြန်
ရောက်လာသည်။

ဂါရဝပြုရန် ရောက်ရှိနေကြသူအားလုံးက သူ့
ကို စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်နေကြသည်။

"ဆရာ... ဘာများ ဖြစ်လို့လဲ။ ခုနကလည်း
ရုတ်တရက် ငိုငံသွားတယ်။ တပည့် ခဏခဏ
ခေါ်တာတောင် ဆရာက ပြန်မထူးဘူး" ဟု ချိုင်
ယွီရှင်းက စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။

"ဆရာ... ဆရာဝန်နဲ့ ပြကြည့်မလား" ဟု
အကြီးဆုံးတပည့်ကလည်း စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့်

ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ တစ်ခေါက်လောက်တော့ စစ်ဆေးကြည့်သင့်တယ်လို့ ထင်တယ်"

"ဟား... ဟား... ငါ့မှာ ဘာဖြစ်စရာ အကြောင်း ရှိလို့လဲ"

အားလုံး၏ စိုးရိမ်နေသော မျက်နှာများကို ကြည့်ကာ လှုံ့နတ်ဘုရားက လက်ယမ်းပြလိုက်ရင်း - "ငါ့ခန္ဓာကိုယ်အကြောင်း ငါအသိဆုံးပါ။ 'ကောင်းကင်နှင့်မြေကမ္ဘာ ဖန်ဆင်းခြင်း ဆေးလုံး' ကို သောက်ပြီးကတည်းက ဒဏ်ရာ ဟောင်းတွေက အကုန်ပျောက်သွားခဲ့ပြီ။ ခုနက တော့ ကိစ္စအချို့ကို စဉ်းစားမိသွားလို့ပါ။ ကဲ... ဆက်ကြရအောင်"

လှုံ့နတ်ဘုရားသည် သူ့ကိုင်ထားသော စာလွှာကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဂရုတစိုက် သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီးနောက် မွေးနေ့ပွဲကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲလေ

သည်။

သို့သော် ပွဲတစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ၏စိတ်မှာ အငြိမ်မနေဘဲ လွင့်ပျံ့နေပုံရသည်။ မည်သူကပင် လာ၍ မွေးနေ့ဆုတောင်းပေးသည်ဖြစ်စေ သူက ယဉ်ကျေးရုံမျှသာ တုံ့ပြန်ပြီး သူ၏အပြုံးမှာ လည်း သိသိသာသာပင် ဟန်ဆောင်ထားရသ ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လှုံနတ်ဘုရား တစ်ခုခု ထူးဆန်းနေသည်ကို အားလုံးက ရိပ်မိကြသော်လည်း သူကိုယ်တိုင်က ထုတ်မပြောသဖြင့် မည်သူမျှ အတင်းအကျပ် မ မေးရဲကြဘဲ စိုးရိမ်စိတ်ကိုသာ မျှိုသိပ်ထားကြရ သည်။

မွေးနေ့စားပွဲပြီးဆုံးသည်နှင့် လှုံနတ်ဘုရား သည် သူ၏အခန်းထဲသို့ အလျင်အမြန် ပြန်သွား လေတော့သည်။

အခန်းထဲသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူပထမ

ဆုံး လုပ်သည့်အလုပ်မှာ သိမ်းဆည်းထားသော
စာလွှာကို ပြန်ထုတ်၍ အာရုံစိုက် လေ့လာခြင်း
ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ သူ၏အသိစိတ်မှာ
စောစောက ထူးဆန်းသော ဟင်းလင်းပြင်ကြီး
ထဲသို့ ထပ်မံရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

ထိုရင်းနှီးနေသော ပုံရိပ်က လှံသိုင်းကွက်များ
ကို ကစားပြနေပြန်သည်။ ယခုတစ်ခါ
သိုင်းကွက်များမှာ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှ နဂါးတစ်
ကောင် ထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ခန့်ညားထည်ဝါ
လှပြီး မိုးကြိုးမုန်တိုင်းနှင့် လေပြင်းမိုးရွာသွန်းမှု
များကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ရှိပုံရသည်။

ကောင်းကင်နှင့် မြေကမ္ဘာအကြားရှိ အရာ
ခပ်သိမ်းသည် ဤလှံသိုင်းကွက်များရှေ့တွင်
ဦးညွှတ်နေကြရသကဲ့သို့ပင်။ လှံနတ်ဘုရားမှာ
ထိုမြင်ကွင်းတွင် လုံးဝ နစ်မြောသွားရပြီး မနေ
နိုင်တော့ဘဲ လိုက်လံသင်ယူလေတော့သည်။

သူသည် သင်ယူခြင်း၏ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ကျွမ်းကျင်လာမှုတို့တွင် အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်ကာ နစ်ဝင်နေမိသည်။ ဤခံစားချက်မှာ သူ လှိုင်းပညာကို စတင်ထိတွေ့ခဲ့စဉ်က ခံစားချက်မျိုးနှင့် ဆင်တူနေပြီး သူ့ကို အဆုံးစွန်အထိ ဆွဲဆောင်နေလေသည်။

သူ သတိပြန်ဝင်လာချိန်တွင်မူ မိုးသောက်ယံသို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကြက်တွန်သံက သူ့ကို သတိပြန်ဝင်လာစေခြင်း ဖြစ်သည်။

လှိုင်းနတ်ဘုရားသည် သူ၏လက်ထဲက စာလွှာကိုကြည့်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ရေရွတ်လိုက်သည် - "လှိုင်းပညာက တကယ်ပဲ ဒီလောက်အထိ အစွမ်းထက်နိုင်တာလား။ ငါ့ရဲ့ တစ်သက်တာ လိုက်စားမှုတွေက အလကား မဖြစ်ခဲ့ဘူးပဲ။ လှိုင်းက တကယ်ပဲ ပြိုင်ဘက်ကင်းပါလား"

မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက ပြောင်းလဲမှုများစွာ

ကို ခံစားမိပြီးနောက် သူ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာ
သွားခဲ့သည်။ သူ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပိတ်မိနေခဲ့
သော အဆင့်မှာ ယခုအခါ လှုပ်ခတ်ပြောင်းလဲ
လာသည့် အရိပ်အယောင်ကို တွေ့လိုက်ရ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒါဟာ သာမန်ကိစ္စ မဟုတ်ပေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဤအဆင့်မှာ
တင် ရပ်တန့်နေခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ပင် ရှိ
ပြီ ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ တိုင်တိုင်
တိုးတက်မှု မရှိဘဲ ရှိနေခြင်းက သူ့ကို အိုမင်းစေ
ခဲ့ပြီး မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့စေခဲ့သည်။ ယခုမူ
တိုးတက်မှုကို တွေ့မြင်လိုက်ရပြီး မျှော်လင့်ချက်
ရလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် မည်သို့ ဝမ်းသာဘဲ နေနိုင်
ပါမည်နည်း။

သူသည် အားထုတ်မှုကို နှစ်ဆတိုးရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး စာလွှာထဲက လှုံ့သိုင်းကွက်

များကို ဆက်လက် လေ့လာနေလေတော့သည်။

အချိန်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကုန်လွန်သွားပြီး ယခုအခါ နေတောင် မြင့်လှပြီ ဖြစ်သည်။ ထို အချိန်တွင် အပြင်လောက၌ သူ၏တပည့်များမှာ မူ ဆူညံပွက်လောရိုက်နေကြသည်။

တပည့်ငယ်လေးတစ်ဦးက စိုးရိမ်တကြီး ပြော လိုက်သည် - "ပုံမှန်ဆိုရင် ဆရာက အမြဲတမ်း စောစောထပြီး အချိန်မှန်ပါတယ်။ ဆောင်းတွင်း ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နွေရာသီ အတွင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် မပျက်မကွက် သိုင်းလေ့ကျင့်တတ်တယ်။ အခု တော့ နေတောင် မြင့်နေပြီ၊ ဘာလို့ ခုထိ ထမ လာသေးတာလဲ"

"မနေ့က ဆရာ့မွေးနေ့ဆိုတော့ ပင်ပန်းသွားလို့ ဒီနေ့ နည်းနည်း ပိုအိပ်နေတာများလား" ဟု တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပေးလိုက်သည်။

အခြားတစ်ဦးက ချက်ချင်းပင် ကန့်ကွက်

လိုက်ကာ - "ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်အတွက် ဒီလောက်ပင်ပန်းတာက ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ဆရာက ချီဖွဲ့တည်ခြင်းအဆင့် ရဲ့ ထိပ်တန်းပညာရှင်တစ်ဦးပဲလေ။ သုံးရက်သုံး ည မနားတမ်း တိုက်ခိုက်ရင်တောင် ပင်ပန်းမယ့် သူ မဟုတ်ဘူး။"

"တကယ်တော့ ငါထင်တာကတော့ ဆရာက မနေ့ညကတည်းက ကြည့်ရတာ တစ်ခုခု မှားနေ သလိုပဲ။ စိတ်ဓာတ်တွေ လွင့်နေသလိုမျိုး။ 'ကောင်းကင်နှင့်မြေကမ္ဘာ ဖန်ဆင်းခြင်း ဆေးလုံး' ကို သောက်ပြီးမှ အဲဒီလို ဖြစ်သွားတာ လေ။ အဲဒီဆေးလုံးမှာ တစ်ခုခု မှားယွင်းနေတာ များလား" ဟု တစ်ဦးက မေးလိုက်သည်။

"အဲလိုတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး" ဟု ချိုင်ယွီရှင်း မှာလည်း စိုးရိမ်သွားသည်။

သူမကိုယ်တိုင် ဆရာ့ကို ဆက်သခဲ့သည့်

ဆေးလုံးဖြစ်၍ အကယ်၍ ထိုဆေးကြောင့်
တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပါက သူမ တစ်သက်လုံး
အပြစ်မကင်းသလို ခံစားရနေလိမ့်မည်
ဖြစ်သည်။

"ငါတို့... ဆရာ့ဆီ သွားကြည့်ကြမလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ အတူတူ သွားကြ
ရအောင်"

ထို့ကြောင့် ထိုလူတစ်စုမှာ လှံနတ်ဘုရား၏
အခန်းတံခါးဝသို့ စုရုံးရောက်ရှိလာကြပြီး တံခါး
ကို ခေါက်လိုက်ကြသည်။

"ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ" လှံနတ်ဘုရားက စိတ်
အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သည့်လေသံဖြင့် တံခါးဖွင့်
ကာ မေးလိုက်သည်။

ခုနကတင် သူသည် လှံသိုင်းကွက်အသစ်တစ်
ခုကို နားလည်စပြုနေချိန်တွင် တံခါးခေါက်သံ
ကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားရခြင်း

ဖြစ်သည်။

"ဆရာ..."

အကြီးဆုံးတပည့်က သတိထား၍ မေးလိုက်သည် - "နေတောင် တော်တော်မြင့်နေပြီ ဖြစ်ပေမဲ့ ဆရာ ထမလာသေးလို့ တပည့်တို့ စိုးရိမ်ပြီး လာကြည့်တာပါ..."

လှုံနတ်ဘုရားက စိတ်မရှည်စွာ လက်ယမ်းပြလိုက်ရင်း - "ငါ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မင်းတို့ စိုးရိမ်နေစရာ မလိုဘူး။ အားလုံး ပြန်ကြတော့။ ပြီးတော့ နောက်ရက်တွေမှာ ငါ အလုပ်ရှုပ်နေလိမ့်မယ်။ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ရင် ငါ့ကို လာမနှောင့်ယှက်ကြနဲ့။ မဟုတ်ရင် မင်းတို့ ခြေထောက်တွေကို ငါ ရိုက်ချိုးပစ်မယ်"

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် သူသည် တံခါးကို ဝှန်ခနဲ ပိတ်လိုက်သဖြင့် တပည့်များမှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြောင်ကြည့်နေကြရလေသည်။

နောက်ထပ် နှစ်ရက်တိုင်တိုင် လုံနတ်ဘုရား
သည် အခန်းထဲတွင်သာ အောင်းနေပြီး စာလွှာ
ထဲက လှံသိုင်းကွက်များကို နားလည်နိုင်ရန်
အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်နေခဲ့သည်။ သူသည်
အိပ်ရေးပျက်၊ အစားပျက် ခံကာ နေ့ညမနား တ
စိုက်မတ်မတ် လေ့ကျင့်နေခဲ့သည်။ သူ၏ ပုံစံမှာ
ဝိညာဉ်တစ်ခု ပူးကပ်ခံထားရသကဲ့သို့ပင်။

အပြင်ဘက်မှာမူ သူ၏တပည့်များမှာ တစ်နေ့
ထက်တစ်နေ့ ပို၍ စိုးရိမ်လာကြသည်။

"နှစ်ရက်တောင် ရှိပြီ၊ ဆရာ ဘာလို့ အပြင်မ
ထွက်လာသေးတာလဲ။ ဒါက အရမ်း ထူးဆန်းနေ
တယ်"

"ဆရာက အနားမယူခင် ငါတို့နဲ့ ကိစ္စအချို့
ဆွေးနွေးမယ်လို့ ပြောခဲ့တာလေ၊ အခုတော့
အခန်းထဲမှာပဲ အောင်းနေတယ်။ ဘာတွေ ဖြစ်
နေတာလဲ"

"အစ်ကိုကြီး... ဆရာ့ကို တစ်ခေါက်လောက် သွားခေါ်ကြည့်ပါဦး"

"အစ်ကိုကြီး... ကျေးဇူးပြုပြီး သွားပေးပါဦး"

အကြီးဆုံးတပည့်က အလျင်အမြန် လက်ယမ်း ကာ ငြင်းလိုက်သည် - "ငါ မသွားရဲဘူး။ ဆရာ ပြောခဲ့တယ်လေ။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် သွား နှောင့်ယှက်ရင် ခြေထောက်ရိုက်ချိုးမယ်ဆိုတာ။ ဆရာက ပြောရင် တကယ်လုပ်တတ်တာ။ ငါ့ လက်ခြေတွေက အဲဒါကို ခံနိုင်ရည်မရှိဘူး။ တခြားတစ်ယောက် သွားလိုက်ပါ"

"အစ်မကြီး သွားလိုက်ပါလား၊ ဆရာက အစ်မ ကြီးကို အချစ်ဆုံးပဲလေ" ဟု အခြားသူများက ပစ်မှတ်ပြောင်းလိုက်ကြသည်။

ချိုင်ယွီရှင်းမှာ တုန်လှုပ်သွားပြီး - "ဒါပေမဲ့ ငါ လည်း ကြောက်တာပဲ"

"ဒါဆို အခုလို လုပ်ကြရအောင်"

အကြီးဆုံးတပည့်က ချောင်းဟန်လိုက်ရင်း -
"ငါတို့ နောက်ထပ် တစ်ရက်လောက် စောင့်
ကြည့်ရအောင်။ အကယ်၍ အဲဒီအချိန်ထိ ဆရာ
ထွက်မလာသေးရင်တော့ ငါတို့အားလုံး စုပေါင်း
ပြီး သွားကြည့်ကြမယ်။ လူများရင်တော့ ဘာမှမ
ဖြစ်လောက်ပါဘူး။"

"ဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပဲလေ" ဟု အားလုံးက
သက်ပြင်းချလိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် လုံနတ်ဘုရားသည် စာလွှာပေါ်
ကနေ အာရုံစိုက်မှုမှ တစ်ဖန် နိုးထလာ
ပြန်သည်။ ယခုတစ်ခါမှာမူ တခြားသူက နိုး၍
မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင် နိုးထလာခြင်း
ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာလွှာပေါ်
က ဖော်ပြထားသော လှုံ့သိုင်းကွက်များကို သူ
အပြည့်အဝ ကျွမ်းကျင်သွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

"ဒါကို လုံသိုင်းပညာလို့တင် ခေါ်လို့မရတော့ဘူး။ ဒါဟာ 'သိုင်းအနှစ်သာရ'တစ်ခုပဲ" ဟု လုံနတ်ဘုရားက မိမိဘာသာ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ကောင်းကင်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသော သိုင်းပညာရှင်တိုင်းတွင် ကိုယ်ပိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်မှုများ ရှိကြပြီး ၎င်းသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကမ္ဘာ၏ စွမ်းအင်များနှင့် ပဲ့တင်ထပ်နိုင်သော 'သိုင်းအနှစ်သာရ' တစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာမြေ၏ စွမ်းအင်များကို ဆွဲယူအသုံးပြုနိုင်ကာ မိမိ၏ ပင်ကိုယ်အစွမ်းထက်အဆပေါင်းများစွာ သို့မဟုတ် ဆယ်ဆမက ပိုမိုပြင်းထန်သော စွမ်းအားများကို ထုတ်ဖော်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် " ကောင်းကင်အဆင့်အောက်က လူအားလုံးဟာ ပုရွက်ဆိတ်တွေသာ ဖြစ်တယ်" ဟူသော ဆိုရိုးစကား ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ 'သိုင်းအနှစ်သာရ' ဆိုသည်မှာ သူ လိုအပ်
နေသော အရာပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤစာ
လွှာက ၎င်းကို သူ့အား ပြသပေးခဲ့သည်။
ကိုယ်ပိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်မှုနယ်ပယ်သို့ ရောက်ရှိ
စေရန်နှင့် ထိုမှတစ်ဆင့် 'သိုင်းအနှစ်သာရ' တစ်
ခုကို ဖန်တီးနိုင်ရန် လှုံ့ကို မည်သို့အသုံးပြုရမည်
ကို ၎င်းက သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

"စာလုံးတစ်လုံးတည်း ဖြစ်နေတာက နှမြော
စရာပဲ။ သိုင်းအနှစ်သာရတွေကို ထည့်သွင်းထား
တာ နည်းလွန်းတယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဒီစာလွှာကို ရေးခဲ့တဲ့ စီနီယာကြီးကို
သာ ရှာတွေ့ပြီး သူကနေ သင်ယူခွင့်ရမယ်ဆိုရင်
တော့ ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် သိုင်းအနှစ်သာရကို ဖန်တီး
နိုင်ပြီး 'ကောင်းကင်' အဆင့်ကို တက်လှမ်းနိုင်ဖို့
အခွင့်အရေး ရှိနိုင်လိမ့်မယ်"
